

ÎNCHEIERE

29 iunie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Paraschiv,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Paraschiv împotriva Executorului Judecătoresc Vitalie Bajac și Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești privind anularea încheierii executorului judecătoresc, încasarea prejudiciului moral și constatarea faptului neexaminării în termen a cererii prealabile,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Andrei Paraschiv,

a c o n s t a t a t :

Andrei Paraschiv s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva executorului judecătoresc Vitalie Bajac și Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, solicitînd anularea încheierii executorului judecătoresc I.Gribineț din 23.02.2007 nr.12-352/17 privind sechestrul apartamentului și încasarea sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea cererii a indicat că prin încheierea dată Andrei Paraschiv a fost obligat să execute hotărîrea Judecătoriei sec.Ciocana nr.2-300/06 din 30.06.2006 privind încasarea sumei de 6 347 lei în beneficiul APLP 54/197. Achitarea benevolă a fost stabilită pînă la 07.03.2007. La 06.03.2007 între Andrei Paraschiv și APLP 54/197 a fost încheiată o tranzacție de achitare a datoriei în rate și această tranzacție a fost înmînată în aceeași zi executorului judecătoresc I.Gribineț. Executorul era obligat să înceteze procedura de executare și să anuleze interdicțiile privind perfectarea pașaportului și sechestrul imobilului. După lichidarea departamentului de executare, dosarul de executare nr.033-12-352/2007 a fost transmis executorului judecătoresc Bajac Vitalie. Conform extrasului ÎS „Cadastru” din 29.01.2015, de la 02.03.2007 și pînă în prezent, apartamentul nr.27 lui Andrei Paraschiv din str.A.Russo nr.18/1, mun. Chișinău, se află sub sechestrul fără temei juridic, fiind încălcat dreptul de proprietate.

Prin cererea suplimentară, Andrei Paraschiv și-a concretizat și suplinit pretențiile, solicitând repunerea în termen a cererii de chemare în judecată pentru apărarea drepturilor sale de proprietate și constatarea faptului neexaminării în termen a cererii prealabile.

Prin hotărârea Judecătorei sectorului Ciocana municipiul Chișinău din 10 noiembrie 2015 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare depusă de Andrei Paraschiv împotriva executorului judecătoresc Vitalie Bajac și Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016 a fost respins apelul declarat de Andrei Paraschiv. A fost menținută hotărârea Judecătorei sectorului Ciocana municipiul Chișinău din 10 noiembrie 2015.

La 24 martie 2016 Andrei Paraschiv a contestat cu recurs decizia Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, solicitând casarea deciziei recurate și a hotărârii instanței de fond, cu remiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea cererii a indicat circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin, iar concluziile instanțelor de judecată ierarhic inferioare sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind admise încălcări în partea ce ține de normele de drept material.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii, referință și în conformitate cu prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Andrei Paraschiv ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care în mod declarativ se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, din Codul de Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii, avînd un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu este evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Andrei Paraschiv.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova,

Judecători –

Dumitru Mardari

Maria Ghervas